

— Visszaadunk Francónak, ő majd tudja, hogy bánjon veled.

— Mi a bűnöm?

— Hogy még élsz!

Bilincsből fűtök. Fejlapomról tudják, hogy ez a szakmám. Egy év múlva ismerős szabadulókkal egy levelet eresztettem a lyoni szervezetnek. Jöjjenek értem, értesítsék a családomat. Bizonyosan ők mozdulhattak meg, mert pár hónap múlva már a párizsi fegyintézet előzetesében vizsgáloztak fölöttem. A párt egyik ügyésze beszélőre hívott.

— Kiszabadítunk, de huszonnégy órán belül el kell hagynod Franciaországot. Mehetsz Mexikóba, ott szívesen fogadnak, vagy Kanadába, azok munkásokat keresnek.

— Magyar vagyok. Magyarországon él a családom.

Fölháborodott.

— Hitler alá akarsz menni? — mondta dühösen, és hóna alá csapta cekkerjét.

— Tizenhat éves korom óta nem jártam otthon, öt éve nem láttam a gyerekeimet, feleségemet.

Bizonyosan megértett, mert alig egy hónap múlva kitoloncoló levelet adnak a kezembe és egy civil ruhát A pályaudvaron az ügyész vett tőlem búcsút.

Úgy emlékszem, tán egyszer sem állt meg velem a vonat. Ahogy megérkeztem Alsóvárosra, volt még hús frankom.

